

MORBI INFANTUM.

1340. Infanti recens nato oriuntur morbi proprii. 1. a strigmentis glutinosis, caseosis, lantis, quibus os, oesophagus, stomachus, intestina ei replentur.

1341. Qua sola de causa, nauseae, vomitus, tormina, singultus, convulsiones saepe oriuntur; atque deinceps restant indigestiones assumptorum.

1342. Curatur facile jejunio horarum x, vel xii; assumptione pauci vini cum melle misti, iterata dosi hoc tempore abstinentiae dati; vel lenissimo quodam simul adjecto stimulo purgante.

1343. Quin, ad proluendam hanc pituitae mucosae faburram, saepe profundit egrie Epithemata moderate aromatica, & spirituosa.

1344. 2. Multum patiuntur vulgo a meconio non satis cito expulso, ob debilitatem foetus, duritiem materiae, copiam ejus nimiam, siccitatem viae.

1345. Hinc ab ejus mora, aere jam expulso, acrimonia, acor, putredo, in vapores resolutio, adeoque dolores torminosi, convulsiones, nauseae, vomitus, singultus, tusses, sternutationes, clamores, fletus, per vigilia,

pervigilia, terrores, febres, macies, mors.

1346. Corrigitur vis expellens sopita stimulo leni purgante, leni suppositorio, Cardiacœ suavissimo & leni.

1347. Durities materiae corrigitur hau-stu seri lactis recentis cum paucō melle di-luto, clysmate ex fero lactis saponato, vel mellito.

1348. Intestina lubricantur, assumto oleo Lini, Olivarum, Amygdal. dulcium, &c. tum injectis iisdem Clysmatis specie, & linimentis similibus.

1349. Qua methodo, quibus Medicamentis felicissime superantur varia illa & pessima symptomata ab hac una radice ora-ta. (1345.)

1350. Si vero usquam, hic antacida usum habent, & inter illa absorbentia in-primis.

1351. Opiata raro, neque sine magna circumspectione, adhibenda.

1352. Quin evitanda omnia nimis atte-nuantia, stimulantia, volatilia.

1353. Cuique vero singulari malo (1345.) facile remedium invenitur, cognita historia causæ, & curationis omnium morborum hucusque descriptorum.

1354. 3. Multum patiuntur ab ipso la-te, dum id nimis cito, fortiterque in stomacho coagulatum, compingitur in

Y 4 unam

unam massam gravem, acremque.

1355. Haec enim sensim acrior, acidiorque reddita, foeces alvi virides, acidum spirantes, materiem vomitu rejectam acidam, hinc tormina, flatus, dolores, & infinita alia excitat, maxime convulsiones.

1356. Quae curantur Antacidis fixis, purgantibus permistis, Clysmatibus similibus, Carminantibus, blandis, oleosis internis, externisque.

1357. Insultus porro Epileptici hinc plerumque originem ducunt, irritatio genere nervoso ope acrimoniae vellicantis.

1358. Unde & his remedii solis curantur, si medelam capiunt.

1359. 4. Simulac haec superarunt mala infantes, & incipiunt uti cibis crudis, fructibus horariis, carnibus, caseo, similibusque Vermes oriuntur.

1360. Causam dant ova insectorum, in aere vel terra viventium, assumta, neque vi tenelli motus destruenda.

1361. Nidum dat pituita intestinalis, vel gastrica, in qua haerent, foventur, pariunt, augenturque.

1362. Hinc raro in adultis, & in his modo torpidis & leucophlegmaticis.

1363. Suntque rotundi, lati, ascarides.

1364. Efficiunt irritatione nauseas, vomitus,

mitus, alvi fluores, animi deliquia, pulsus exiles, deficientes, intermittentes, pruritus narium, insultus Epilepticos.

1365. Efficient consumtione chyli esu-
riem, pallorem, debilitatem, alvum adstri-
ctam, inde tumorem abdominis, ructus,
borborygmos.

1366. Efficient saepe perforationem ipso-
rum intestinorum.

1367. Unde & toties lethales reperti sunt.

1368. Cognoscuntur ab aetate, victu, tem-
perie, effectibus. (1364. 1365. 1366.)

1369. Curatio sit. 1. nidum destruendo
(1361.) per alcalia fixa, gummata phleg-
magoga, mercurialia, antimoniata, aro-
matica amara.

1370. Tum externe intungendo abdomen
balsamis ex aromaticis fortissimis, permi-
stis purgantibus, oleosisque.

1371. 2. Vermes necando, quod fit ope
Medicamentorum mellitorum, salinorum,
indigestibilium vermibus, amarorum aro-
maticorum, Mercurialium, Acidorum,
Vitriolatorum ex chalybe, vel cupro.

1372. 3. Expellendo Lumbricos vivos
enectosve ope purgantium amarorum,
phlegmagogorum, Mercurialiumque.

1373. Quin Clysmata, Suppositoria, Un-
guenta externa ad eadem prosunt quam
maxime.

1374 Quando Dentes incipiunt prodire, maxime acuti, ab tensione, punetura, laceratione gingivarum nervosarum, sanguinolentarumque, oritur inflammatio, tumor, gangraena, convulsio, alvi fluor viridis, salivatio, febris, mors.

1375. Quae cuncta facile ex eadem causa oriuntur demonstrantur.

1376. Quin sublata irritatione nervorum (1374.) sponte cessant.

1377. Quod fit 1. gingivas emolliendo, refrigerando, leniendo, mollibus, glutinosis antiphlogisticis. 2. saepe atterendo ad corpora dura, glabra. 3. dissecando operae lanceolae.

1378. Convulsiones hinc oriundas minuta Sp. C. C. dosis felix tollit.

V A R I O L A E.

1379. Quin infantibus frequens, huc referetur, morbus, qui vocatur Variolarum. Cujus quidem adeo accurata Sydenhami descriptio, ut decies legi merenti pauca modo addenda habeam, unde patet & has ad eandem simplicitatem, ut praecedentes morbos, reduci posse, & aliquid in ordine medendi desiderari haec tenuis.

1380. Est ut plurimum Epidemicus, verno